



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lampetio Episcopo. 240.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Παμπρεπίω Διακόνω. σλθ.

Επειδή τὸ μὲν λόγους φιλοσοφῆν
ἐάδιον, τὸ δὲ ἔργους δύσκολον. καὶ τὸ
μὲν πᾶς ἀκούσας τέρπει, τὸ δὲ πᾶς ψυ-
χᾶς παιδεύει. Διὸ τὸ οὐθεὸς, τοῖς
πῶς τῆς ἱερωσύνης λειτουργίαν ἐπέμ-
μύσει βούλῃ τῶν ὁσίων μαθεῖν ἠθέλησας.
Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱε-
ρουσαλήμ· ἐπειδὴ γὰρ οἱ Διὸς λόγων
φιλοσοφοῦντες ἔμνον ἐνοχλεῖσι τῶς
ἀκούοντας, ἀλλὰ καὶ δι' ὧν τὰ εἰρη-
πία οἱς λέγουσι παράτησι, καμαρδεῖ-
σθαι ἑαυτὸς ὠδυσσεύαζουσι. Διὸ
τὸ πῶς τῆς ἔργων ἀρετῆς τῆς
ἀπατεῖ, πῶς τῆς ψυχῆς τῆς ἀκρα-
τῆς ἀπομύθω. ὥστε ἱερόν ἐναὶ καὶ
τὸν ἱερωμῶν. Ἱεραῖσθαι γὰρ τὴν ἀνιέ-
ρον, ἔθεμις.

Παλαδίω Διακόνω. σλθ.

Ἀνάκτησαι σαυτῶν, ὧ βέλπε, πῶς
καὶ πόλι· εἰ κοσμήσασαι καὶ ἀφθα-
ρεῖσαι, καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν χρησασαν
ἦτον γὰρ ἂν ἰὼ ἴσως κελόν· ἀλλ' εἰς
κακοδοξίαν παραπέισαι.

Λαμπητίω Ἐπισκόπῳ. σμ.

Οἶδα μὲν, ὧ ἀγνείας ἀνάκτορον,
ὅτι εἰκότως δυσχεραίνεις, Ζωσίμου τε
καὶ Μαρτινιανῶν, Μάριανός τε καὶ Εὐστα-
θίου, Ἱεραῖσθαι δοκῶντων, ἀνθρώπων
πάση μὲν ἀρετῇ ἀφοροῖσθαι τε καὶ ἀδα-
των, πάση δὲ κακίᾳ ἰππηλατον ἑαυ-
τὸς κατασκευασάντων ὁδὸν τε καὶ χῶ-
ρον. ἀλλ' εὐ εὐδέναι ὀφείλεις, ὅτι ὕψω
μείζονος ἠξιώθησαι τιμῆς, ποσούτω καὶ
μείζονα δώσουσι δίκην, ὅτι μηδὲ τῇ
εὐεργεσίᾳ βελτίως ἐγένοντο.

Τῷ αὐτῷ. σμα.

Αὐτὸς μὲν ἴσως πολλῶν λόγων τε καὶ
καὶ νοημάτων ἔχειν μενομιζέεις ὠδυσ-
σειῶν, ἐγὼ δὲ οἶδα σαφῶς, ὅτι εὐδέν

Pamprepio Diacono. 238.

Quandoquidem sermonibus philoso-
phari facile est, operibus autem arduum,
atque illud quidem aures oblectat, hoc autē
animos erudit, ob eā causam Deus ad eos
qui sacerdotij munere redimti sunt, id,
quod tibi explanari cupis, clamat, Sacer-
dotes loquimini ad cor Hierusalē. Quo-
niam enim qui verbis duntaxat docent, nō
modō molestiam auditoribus exhibēt, sed
etiam irridendos ac fugillandos se propi-
nant, idcirco actionum virtutem, quæ ad
auditorum animos penetrat, ab ipsis requi-
rit. Quamobrem sacrosanctum esse oportet
eum qui consecratus est. Neque enim
prophanum sacris operari fas est.

Pallaio Diacono. 239.

Existimationem tuam, vir optime, cura
ut recuperes, non illam quidem morbo af-
fectam & corruptam, atque in nihilum re-
ductam (leuitus enim ad malum fortassis
esset) verū in errorē & hæresim cōuersam.

Lampetio Episcopo. 240.

Non quidem me fugit, ὅ castitatis de-
lubrum, merito te hoc nomine discrucia-
ri, quod Zosimus & Martinianus, Maro-
que item & Eustathius, qui Sacerdotum
speciem præferunt, seipsos omni virtuti
inaccessam & inuiam, omni autem vitio
planam ac facilem viam sedemque reddi-
derint. Verū illud tibi exploratum esse
debet, quod quo maiores honores conse-
cuti sunt, eo quoque grauioribus suppliciis
afficientur, ut qui ne beneficio quidem
meliores effecti sint.

Eidem. 241.

Tu quidem fortasse me multorum ser-
monum ac sensorum apparatus habere
arbitraris. At ego illud probē scio, me nihil

Sf iij